

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (EU) 2015/1843 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 6 octombrie 2015

privind adoptarea procedurilor Uniunii în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Uniune a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului

(text codificat)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 3286/94 al Consiliului ⁽³⁾ a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice respectivul regulament.
- (2) Este necesar ca politica comercială comună să fie fondată pe principii unitare, în special în ceea ce privește protecția comercială.
- (3) Este necesar să se prevadă proceduri la nivelul Uniunii pentru a asigura exercitarea efectivă a drepturilor Uniunii conferite de normele comerțului internațional.
- (4) Normele comerțului internațional sunt, în principal, cele stabilite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și prevăzute în anexele la Acordul privind OMC, dar pot fi și norme stabilite prin orice alt acord la care Uniunea este parte și care sunt aplicabile comerțului între Uniune și țările terțe. Este adecvat a se face precizări clare cu privire la tipurile de acorduri la care termenul „normele comerțului internațional” se referă.

⁽¹⁾ Avizul din 10 decembrie 2014 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 7 iulie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 18 septembrie 2015.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 3286/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (JO L 349, 31.12.1994, p. 71).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I.

- (5) Procedurile Uniunii de asigurare a exercitării drepturilor Uniunii conferite de normele comerțului internațional ar trebui să fie fondate pe un mecanism juridic existent în dreptul Uniunii care să fie pe deplin transparent și care să garanteze că decizia de a invoca drepturile Uniunii conferite de normele comerțului internațional este luată pe baza unor informații concrete corecte și pe o analiză juridică.
- (6) Un astfel de mecanism ar trebui să aibă ca obiectiv furnizarea unei proceduri prin care să se solicite ca instituțiile Uniunii să reacționeze în fața obstacolelor în calea comerțului care sunt ridicate sau menținute de către țări terțe și care provoacă un prejudiciu sau efecte comerciale defavorabile, cu condiția să existe un drept la acțiune cu privire la astfel de obstacole în temeiul normelor comerțului internațional aplicabile.
- (7) Dreptul statelor membre de a recurge la un astfel de mecanism nu ar trebui să aducă atingere posibilității ca statele membre să ridice probleme identice sau similare prin intermediul altor proceduri existente la nivelul Uniunii, în special în fața comitetului instituit prin articolul 207 alineatul (3) din tratat.
- (8) Ar trebui să se țină seama de rolul instituțional al comitetului instituit prin articolul 207 alineatul (3) din tratat în formularea de avize pentru instituțiile Uniunii cu privire la toate problemele de politică comercială. În consecință, acest comitet ar trebui să fie informat asupra stadiului de progres al cazurilor individuale pentru a i se permite să ia în considerare implicațiile politice mai largi ale acestora.
- (9) Este adecvat să se solicite Uniunii să acționeze, cu respectarea obligațiilor sale internaționale, dacă aceste obligații rezultă din acorduri, și să mențină echilibrul între drepturi și obligații, pe care respectivele acorduri urmăresc să îl stabilească.
- (10) Este adecvat, de asemenea, să se prevadă ca măsurile luate în cadrul procedurilor în cauză să fie conforme obligațiilor internaționale ale Uniunii, fără a aduce atingere altor măsuri în cazuri care nu sunt reglementate de prezentul regulament, susceptibile de a fi adoptate direct în temeiul articolului 207 din tratat.
- (11) Ar trebui să se prevadă de asemenea normele de procedură care ar trebui urmate în cadrul procedurii de examinare prevăzute de prezentul regulament, în special în ceea ce privește drepturile și obligațiile autorităților Uniunii și ale părților în cauză, și condițiile în care părțile interesate pot avea acces la informații și pot cere să fie informate cu privire la principalele fapte și considerații care rezultă din procedura de examinare.
- (12) În conducerea acțiunilor pe care le inițiază în temeiul prezentului regulament, Uniunea ar trebui să aibă în vedere necesitatea unei acțiuni rapide și eficiente, prin aplicarea procedurilor de luare a deciziilor prevăzute de prezentul regulament.
- (13) Comisiei îi revine obligația să nu acționeze cu privire la obstacolele în calea comerțului care sunt ridicate sau menținute de țări terțe, în cadrul drepturilor și obligațiilor internaționale ale Uniunii, decât în cazurile în care interesele Uniunii cer o intervenție. La momentul evaluării acestor interese, Comisia ar trebui să ia în considerare opiniile exprimate de toate părțile interesate în cadrul procedurii.
- (14) Punerea în aplicare a procedurilor de examinare prevăzute în prezentul regulament necesită condiții uniforme de adoptare a deciziilor privind desfășurarea procedurilor de examinare și a măsurilor care rezultă din acestea. Măsurile respective ar trebui adoptate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr.182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾.
- (15) Procedura de consultare ar trebui utilizată pentru suspendarea măsurilor de examinare în curs, având în vedere efectele unor asemenea măsuri și logica lor secvențială în legătură cu adoptarea de măsuri.
- (16) Parlamentul European și Consiliul ar trebui informate în legătură cu evoluțiile din cadrul prezentului regulament pentru a le permite să ia în considerare implicațiile mai ample în materie de politici ale acestora.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (17) În plus, în cazurile în care un acord cu o țară terță pare a fi mijlocul cel mai potrivit pentru a soluționa un litigiu care decurge dintr-un obstacol în calea comerțului, negocierile în acest scop ar trebui să fie desfășurate în conformitate cu procedurile stabilite de articolul 207 din tratat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament prevede procedurile Uniunii din domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Uniune a drepturilor conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), care, sub rezerva respectării obligațiilor și procedurilor internaționale existente, au scopul de a:

- (a) reacționa în fața obstacolelor în calea comerțului care au un efect asupra pieței Uniunii, în vederea înlăturării prejudiciului care rezultă din acestea;
- (b) reacționa în fața obstacolelor în calea comerțului care au un efect asupra pieței unei țări terțe, în scopul de a înlătura efectele comerciale defavorabile care rezultă din acestea.

Procedurile menționate la primul paragraf se aplică în special la inițierea, la derularea și la încheierea procedurilor internaționale de soluționare a litigiilor în domeniul politicii comerciale comune.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:
- (a) „obstacol în calea comerțului” înseamnă orice practică comercială adoptată sau menținută de o țară terță cu privire la care dreptul la acțiune este consacrat de normele comerțului internațional; un astfel de drept la acțiune există atunci când normele comerțului internațional interzic expres o practică sau recunosc părții lezate de această practică dreptul de a căuta să înlătore efectul practicii în cauză;
 - (b) „drepturile Uniunii” înseamnă drepturile comerciale internaționale de care Uniunea se poate prevala în temeiul normelor comerțului internațional; în acest context, „normele comerțului internațional” sunt în principal cele stabilite sub auspiciul OMC și care figurează în anexele la Acordul privind OMC, dar pot, de asemenea, să fie și norme prevăzute în orice alt acord la care Uniunea este parte și care stabilește norme aplicabile comerțului între Uniune și țările terțe;
 - (c) „prejudiciu” înseamnă orice prejudiciu important pe care un obstacol în calea comerțului îl cauzează sau amenință să îl cauzeze, în legătură cu un produs sau cu un serviciu, unei industrii a Uniunii pe piața Uniunii;
 - (d) „efecte comerciale defavorabile” înseamnă efectele defavorabile pe care un obstacol în calea comerțului le produce sau amenință să le producă în legătură cu un produs sau cu un serviciu întreprinderilor Uniunii pe piața unei țări terțe și care au un impact important asupra economiei Uniunii sau a unei regiuni a Uniunii sau asupra unui sector de activitate economică al Uniunii; faptul că reclamantul este victimă a unor astfel de efecte negative nu este considerat suficient pentru a justifica în sine inițierea unei acțiuni de către instituțiile Uniunii;
 - (e) „industrie a Uniunii” înseamnă:
 - (i) ansamblul de producători sau de furnizori din Uniune:
 - de produse sau servicii identice sau similare produselor sau serviciilor care fac obiectul unui obstacol în calea comerțului;
 - de produse sau servicii care fac concurență în mod direct produselor sau serviciilor care fac obiectul unui obstacol în calea comerțului;

sau

- care sunt consumatori sau transformatori ai produsului sau consumatori sau utilizatori ai serviciului care face obiectul unui obstacol în calea comerțului;

sau

- (ii) ansamblul de producători sau de furnizori a căror producție cumulată reprezintă o proporție majoră din producția totală a Uniunii de produse sau servicii în cauză. Totuși:

- atunci când producătorii sau furnizorii sunt legați de exportatori sau de importatori sau sunt ei înșiși importatorii produsului sau serviciului pretins a fi obiectul unor obstacole în calea comerțului, expresia „industrie a Uniunii” poate fi interpretată ca referindu-se la restul producătorilor sau furnizorilor,
- în anumite situații speciale, producătorii sau furnizorii dintr-o regiune a Uniunii pot fi considerați ca reprezentând industria Uniunii dacă producțiile lor cumulate reprezintă proporția majoră a producției produsului sau furnizării serviciului în cauză în statul membru sau în statele membre în care se situează regiunea, cu condiția ca efectul obstacolului în calea comerțului să fie concentrat în statul membru respectiv sau în statele membre respective;

- (f) „întreprindere din Uniune” înseamnă o societate constituită în conformitate cu dreptul unui stat membru și care își are sediul social, administrația centrală sau sediul principal al activității în Uniune, care este direct interesată de producția de bunuri sau furnizarea de servicii care fac obiectul obstacolului în calea comerțului;

- (g) „servicii” înseamnă serviciile pentru care se pot încheia acorduri internaționale de către Uniune în temeiul articolului 207 din tratat.

- (2) În sensul prezentului regulament, noțiunea de „furnizor de servicii” în contextul conceptului de „industrie a Uniunii”; și al conceptului de „întreprindere din Uniune”, nu aduce atingere naturii necomerciale pe care furnizarea unui anumit serviciu o poate avea în conformitate cu legislația sau reglementările unui stat membru.

Articolul 3

Plângerea în numele unei industrii a Uniunii

- (1) Poate depune o plângere scrisă orice persoană fizică sau juridică sau orice asociație fără personalitate juridică, care acționează în numele unei industrii a Uniunii și care consideră că a suferit un prejudiciu datorită obstacolelor în calea comerțului care au un efect asupra pieței Uniunii.

- (2) Plângerea conține suficiente dovezi cu privire la existența obstacolelor în calea comerțului și a prejudiciului care rezultă din acestea. Dovada prejudiciului este adusă, după caz, pe baza listei exemplificative a factorilor stabilită la articolul 11.

Articolul 4

Plângerea în numele întreprinderilor din Uniune

- (1) Poate depune o plângere scrisă orice întreprindere din Uniune sau orice asociație cu sau fără personalitate juridică, care acționează în numele uneia sau al mai multor întreprinderi din Uniune și care consideră că respectivele întreprinderi ale Uniunii au suferit efecte comerciale defavorabile în urma obstacolelor în calea comerțului care au efecte asupra pieței unei țări terțe.

- (2) Plângerea conține suficiente dovezi cu privire la existența obstacolelor în calea comerțului și a efectelor comerciale defavorabile care rezultă din acestea. Dovezile efectelor comerciale defavorabile sunt aduse, după caz, pe baza listei exemplificative a factorilor stabilită la articolul 11.

Articolul 5

Procedura de depunere a plângerilor

- (1) Plângerile prevăzute la articolele 3 și 4 se adresează Comisiei, care transmite o copie a acestora statelor membre.

(2) Plângerea poate fi retrasă, caz în care procedura poate fi încheiată, cu excepția cazului în care această încheiere nu este în interesul Uniunii.

(3) În cazul în care se consideră că plângerea nu aduce suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete, reclamantul este informat în mod corespunzător.

Comisia informează statele membre în cazul în care decide că plângerea nu aduce suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(4) Comisia adoptă, cât mai curând posibil, o decizie cu privire la deschiderea unei proceduri de examinare la nivelul Uniunii ca urmare a oricărei plângeri introduse în conformitate cu articolul 3 sau 4.

Decizia se adoptă în termen de 45 de zile de la depunerea plângerii. Acest termen poate fi suspendat la cererea sau cu consimțământul reclamantului, pentru a permite furnizarea de informații suplimentare care pot fi necesare pentru o evaluare completă a validității cauzei reclamantului.

Articolul 6

Cererea din partea unui stat membru

(1) Orice stat membru poate cere Comisiei să inițieze procedurile menționate la articolul 1.

(2) În sprijinul cererii sale, statul membru furnizează Comisiei suficiente dovezi cu privire la obstacolele în calea comerțului și la efectele care rezultă din acestea. Atunci când dovezile cu privire la existența unui prejudiciu sau a efectelor comerciale defavorabile sunt adecvate, acestea ar trebui furnizate, după caz, pe baza listei exemplificative a factorilor stabilită la articolul 11.

(3) Comisia informează fără întârziere celelalte state membre cu privire la aceste cereri.

(4) În cazul în care se consideră că cererea nu aduce suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete, statul membru este informat în mod corespunzător.

Comisia informează statele membre în cazul în care decide că cererea nu aduce suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(5) Comisia adoptă, cât mai curând posibil, o decizie cu privire la deschiderea unei proceduri de examinare la nivelul Uniunii ca urmare a oricărei cereri făcute de un stat membru în conformitate cu prezentul articol. Decizia se adoptă în termen de 45 de zile de la formularea cererii. Acest termen poate fi suspendat la cererea sau cu consimțământul statului membru care a făcut cererea, pentru a permite furnizarea informațiilor suplimentare care pot fi necesare pentru o evaluare completă a validității cauzei prezentate de acest stat membru.

Articolul 7

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind barierele în calea comerțului (denumit în continuare „comitetul”). Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 8

Informarea Parlamentului European și a Consiliului

Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului informațiile furnizate în temeiul prezentului regulament, astfel încât acestea să poată lua în considerare eventualele implicații mai ample pentru politica comercială comună.

Articolul 9

Procedura de examinare la nivelul Uniunii

(1) În cazul în care consideră că există suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei proceduri de examinare și că aceasta este necesară în interesul Uniunii, Comisia:

- (a) anunță inițierea unei proceduri de examinare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*; avizul menționează produsul sau serviciul și țările vizate, furnizează un rezumat al informațiilor primite și prevede că toate informațiile relevante urmează să fie transmise Comisiei; acesta fixează termenul în care părțile interesate pot solicita o audiere din partea Comisiei, în conformitate cu alineatul (5);
- (b) notifică în mod oficial reprezentanții țării sau țărilor care fac obiectul procedurii și împreună cu care se pot organiza consultări, după caz;
- (c) efectuează examinarea la nivelul Uniunii, acționând în cooperare cu statele membre.

Comisia informează statele membre în cazul în care decide că plângerea aduce suficiente dovezi pentru a justifica deschiderea unei anchete.

(2) Dacă este necesar, Comisia:

- (a) caută orice informații pe care le consideră necesare și încearcă să verifice aceste informații la importatori, comercianți, agenți, producători, asociații și organizații comerciale, cu condiția ca întreprinderile sau organizațiile vizate să-și dea acordul;
- (b) efectuează anchete pe teritoriul țărilor terțe, cu condiția ca guvernele țărilor respective să fi fost notificate oficial și să nu fi ridicat obiecțiuni într-un termen rezonabil cu privire la aceasta.

Comisia este asistată în anchetele sale de funcționari ai statului membru pe teritoriul căruia se efectuează aceste verificări, cu condiția ca statul membru în cauză să fi solicitat aceasta.

(3) Statele membre furnizează Comisiei, la cerere, orice informații necesare examinării în conformitate cu modalitățile detaliate stabilite de Comisie.

(4) Reclamanții și exportatorii și importatorii vizați, precum și reprezentanții țării sau țărilor vizate, au posibilitatea să:

- (a) examineze toate informațiile furnizate Comisiei, cu excepția documentelor de uz intern ale Comisiei și ale administrațiilor, cu condiția ca aceste informații să fie relevante pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în înțelesul articolului 10 și să nu fie folosite de Comisie în procedura sa de examinare; persoanele vizate adresează în scris Comisiei o cerere motivată indicând informațiile cerute;
- (b) ceară să fie informați cu privire la principalele fapte și considerații care rezultă din procedura de examinare.

(5) Comisia poate audia părțile vizate. Acestea sunt audiate atunci când au cerut în scris, în termenul fixat de avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, demonstrând că sunt părți direct interesate de rezultatul procedurii.

(6) Pentru a permite prezentarea punctelor de vedere contrare și exprimarea eventualelor obiecțiuni, Comisia oferă părților direct interesate ocazia de a se întâlni, la cererea acestora. Oferind această posibilitate, Comisia ia în considerare dezideratele părților, precum și necesitatea de a păstra caracterul confidențial al informațiilor. Nicio parte nu este obligată să asiste la o întâlnire, iar absența sa nu va aduce atingere cauzei sale.

(7) Atunci când informațiile cerute de Comisie nu sunt furnizate într-un termen rezonabil sau atunci când ancheta este împiedicată într-o manieră semnificativă, concluziile pot fi stabilite pe baza datelor disponibile.

(8) La încheierea examinării sale, Comisia transmite comitetului un raport. Acest raport se prezintă în termen de cinci luni de la avizul inițierii procedurii, cu excepția cazului în care complexitatea examinării este de natură să determine Comisia să prelungească acest termen la șapte luni.

Articolul 10

Confidențialitate

(1) Informațiile primite în temeiul prezentului regulament pot fi utilizate numai în scopul pentru care au fost cerute.

(2) Comisia și statele membre, inclusiv funcționarii acestora, nu divulgă informațiile cu caracter confidențial pe care le-au primit în temeiul prezentului regulament sau orice informații furnizate în mod confidențial de o parte în cadrul unei proceduri de examinare, decât cu autorizarea expresă a părții care le-a furnizat.

Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială și este însoțită de un rezumat neconfidențial al informației sau de o expunere de motive pentru care informația nu poate fi rezumată.

(3) O informație este considerată confidențială în cazul în care divulgarea sa este susceptibilă de a avea un efect defavorabil semnificativ pentru cel care a furnizat această informație sau care este sursa acesteia.

(4) Atunci când se consideră că o cerere de tratament confidențial nu este justificată și în cazul în care cel care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să-i autorizeze divulgarea în termeni generali sau sub formă de rezumat, este posibil să nu se țină seama de informația în cauză.

(5) Prezentul articol nu împiedică divulgarea informațiilor generale de către autoritățile Uniunii și, în special, a motivelor pe care sunt fondate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. O astfel de divulgare ține seama de interesul legitim al părților vizate ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

Articolul 11

Dovezi

(1) Examinarea prejudiciului include factorii următori, după caz:

(a) volumul importurilor sau exporturilor vizate în și din Uniune, în special atunci când acestea au crescut sau; respectiv; s-au diminuat în mod semnificativ, fie în valoare absolută, fie în raport cu producția sau cu consumul pe piața în cauză;

(b) prețurile concurenților industriei Uniunii, în special pentru a stabili dacă a existat, în Uniune sau pe piețele terțe, o subcotare semnificativă în raport cu prețurile industriei Uniunii;

(c) impactul care rezultă din acestea pentru industria Uniunii în cauză, așa cum reiese din tendințele anumitor factori economici cum ar fi producția, utilizarea capacităților, stocurile, vânzările, cota de piață, prețul (și anume scăderea prețurilor sau împiedicarea creșterilor de preț care ar fi intervenit în mod normal), profiturile, rentabilitatea capitalurilor, investițiile, ocuparea forței de muncă.

(2) Atunci când se pretinde amenințarea cu cauzarea unui prejudiciu, Comisia examinează și dacă este previzibil în mod clar că o anumită situație este susceptibilă a se transforma în prejudiciu real. În această privință, se pot lua în considerare și factorii precum:

(a) rata creșterii exporturilor către piața pe care are loc concurența cu produsele Uniunii;

(b) capacitatea de export din țara de origine sau de export, care deja există sau va exista într-un viitor previzibil, și probabilitatea ca exporturile rezultate din această capacitate să fie destinate pieței menționate la litera (a).

(3) Prejudiciile cauzate de alți factori care, în mod individual sau în combinație, exercită, de asemenea, o influență negativă asupra industriei Uniunii nu sunt atribuite practicilor respective.

(4) Atunci când se pretinde existența efectelor comerciale defavorabile, Comisia examinează impactul unor asemenea efecte asupra economiei Uniunii sau a unei regiuni a Uniunii sau asupra unui sector de activitate economică a Uniunii. În acest scop, Comisia poate lua în considerare, după caz, factori de tipul celor enumerați la alineatele (1) și (2). Pot exista efecte comerciale defavorabile, între altele în situații în care schimburile comerciale privind un produs sau un serviciu sunt obstructionate, împiedicate sau deviate datorită unui obstacol în calea comerțului sau în situații în care obstacolele în calea comerțului afectează în mod semnificativ aprovizionarea sau intrările întreprinderilor din Uniune, de exemplu, piese și componente sau materii prime. În cazul în care se pretinde amenințarea cu producerea de efecte comerciale defavorabile, Comisia analizează dacă se preconizează în mod clar că o anumită situație este susceptibilă a se transforma într-un efect comercial defavorabil concret.

(5) Comisia ia în considerare, în examinarea dovezilor cu privire la efectele comerciale defavorabile, dispozițiile, principiile sau practicile care reglementează dreptul la acțiune în temeiul normelor comerțului internațional relevante menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a).

(6) Comisia examinează în continuare orice altă dovadă inclusă în plângere sau în cerere. În această privință, enumerarea factorilor și a indicațiilor menționate la alineatele (1)-(5) nu este exhaustivă, iar unul sau mai mulți factori sau indicații nu trebuie, în mod necesar, să ducă la concluzia definitivă a existenței unui prejudiciu sau a efectelor comerciale defavorabile.

Articolul 12

Încheierea și suspendarea procedurii

(1) În cazul în care, în urma procedurii de examinare desfășurată în temeiul articolului 9, rezultă că nicio acțiune nu este necesară în interesul Uniunii, Comisia încheie procedura în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (3).

(2) Atunci când, la sfârșitul unei proceduri de examinare desfășurate în temeiul articolului 9, țara sau țările terțe vizate iau măsuri care sunt considerate satisfăcătoare și când, în consecință, nu se impune o acțiune a Uniunii, Comisia poate suspenda procedura în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 7 alineatul (2).

Comisia supraveghează aplicarea măsurilor respective, după caz, pe baza informațiilor periodice pe care le poate cere țărilor terțe vizate și pe care le poate verifica în măsura în care acest lucru este necesar.

Atunci când măsurile luate de țara sau țările terțe vizate au fost anulate sau suspendate sau puse în aplicare în mod necorespunzător sau atunci când Comisia are motive să creadă acest lucru sau atunci când informațiile cerute de Comisie în temeiul celui de al doilea paragraf de la prezentul alineat nu sunt furnizate, Comisia informează statele membre și, în cazul în care rezultatele anchetei și noile fapte disponibile fac necesar și justifică acest lucru, sunt luate măsuri în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

(3) În cazul în care, fie după o procedură de examinare desfășurată în temeiul articolului 9, fie la orice moment anterior, în timpul sau după o procedură de soluționare a unui litigiu internațional, se dovedește că cel mai bun mijloc de a soluționa un litigiu declanșat de un obstacol în calea comerțului este încheierea, cu țara sau cu țările terțe vizate, a unui acord susceptibil de a modifica drepturile materiale ale Uniunii și ale țării sau țărilor terțe vizate, Comisia suspendă procedura în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 7 alineatul (2), iar negocierile se derulează în conformitate cu articolul 207 din tratat.

Articolul 13

Adoptarea măsurilor de politică comercială

(1) Cu excepția cazului în care situația de fapt sau de drept este de așa natură, încât nu se impune o procedură de examinare desfășurată în conformitate cu articolul 9, atunci când rezultă din procedura de examinare că o acțiune este necesară în interesul Uniunii pentru a asigura exercitarea deplină a drepturilor Uniunii conferite de normele comerțului internațional în vederea înlăturării prejudiciului sau a efectelor comerciale defavorabile cauzate de obstacolele în calea comerțului, care sunt adoptate sau menținute de către țări terțe, măsurile corespunzătoare se decid în conformitate cu procedura menționată la articolul 14.

(2) Atunci când obligațiile internaționale ale Uniunii impun derularea prealabilă a unei proceduri internaționale de consultare sau de soluționare a litigiilor, măsurile menționate la alineatul (3) nu sunt determinate decât după încheierea acestei proceduri și luând în considerare rezultatele acesteia. În special atunci când Uniunea a solicitat unui organism internațional de soluționare a litigiilor să desemneze și să autorizeze măsurile adecvate pentru asigurarea punerii în aplicare a concluziilor unei proceduri internaționale de soluționare a litigiilor, măsurile de politică comercială ale Uniunii care pot fi necesare ca o consecință a acestei autorizații sunt în conformitate cu recomandările acestui organism internațional de soluționare a litigiilor.

(3) Se pot lua orice măsuri de politică comercială compatibile cu obligațiile și procedurile internaționale existente, în special:

- (a) suspendarea sau retragerea oricărei concesi rezultate din negocierile de politică comercială;
 - (b) creșterea drepturilor vamale existente sau introducerea oricărei alte taxe la import;
 - (c) instaurarea restricțiilor cantitative sau a oricărei alte măsuri care modifică condițiile de import sau de export sau care afectează în alt mod schimburile comerciale cu țara terță vizată.
- (4) Deciziile corespunzătoare sunt motivate și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Se consideră că publicarea ține loc și de notificare a țărilor și părților direct interesate.

Articolul 14

Proceduri decizionale

(1) Atunci când Uniunea, ca urmare a unei plângeri formulate în temeiul articolului 3 sau articolului 4 ori a unei cereri formulate în temeiul articolului 6, urmează procedurile internaționale formale de consultare sau de soluționare a litigiilor, deciziile de inițiere, de efectuare sau de încheiere a acestor proceduri sunt luate de Comisie.

Comisia informează statele membre în cazul în care decide să inițieze, să efectueze sau să încheie procedurile internaționale formale de consultare sau de soluționare a litigiilor.

(2) În cazul în care Uniunea, acționând în conformitate cu articolul 13 alineatul (2), trebuie să decidă măsurile de politică comercială care urmează să fie adoptate în temeiul articolului 12 alineatul (2) al treilea paragraf sau al articolului 13, acționează fără întârziere, în conformitate cu articolul 207 din tratat și, după caz, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ sau cu oricare alte proceduri aplicabile.

Articolul 15

Raportarea

Comisia include informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament în raportul său anual cu privire la aplicarea măsurilor de apărare comercială, prezentat Parlamentului European și Consiliului în temeiul articolului 22a din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului⁽²⁾.

Articolul 16

Dispoziții generale

Prezentul regulament nu se aplică în cazurile care intră sub incidența altor reglementări existente în domeniul politicii comerciale comune. Acesta se aplică în completarea:

- (a) reglementărilor privind organizarea comună a piețelor agricole și dispozițiilor de aplicare ale acestora; și

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind exercitarea drepturilor Uniunii pentru aplicarea și respectarea normelor comerțului internațional și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 3286/94 al Consiliului privind adoptarea procedurilor comunitare în domeniul politicii comerciale comune în vederea asigurării exercitării de către Comunitate a drepturilor care îi sunt conferite de normele comerțului internațional, în special de cele instituite sub egida Organizației Mondiale a Comerțului (JO L 189, 27.6.2014, p. 50).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

(b) reglementărilor specifice adoptate în temeiul articolului 352 din tratat și aplicabile mărfurilor care rezultă din transformarea produselor agricole.

Prezentul regulament nu aduce atingere altor măsuri care pot fi adoptate în temeiul articolului 207 din tratat și nici procedurilor Uniunii de reglementare a problemelor referitoare la obstacolele în calea comerțului supuse de statele membre comitetului menționat la articolului 207 din tratat.

Articolul 17

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 3286/94 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 6 octombrie 2015.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
N. SCHMIT

ANEXA I

Regulament abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 3286/94 al Consiliului
(JO L 349, 31.12.1994, p. 71)

Regulamentul (CE) nr. 356/95 al Consiliului
(JO L 41, 23.2.1995, p. 3)

Regulamentul (CE) nr. 125/2008 al Consiliului
(JO L 40, 14.2.2008, p. 1)

Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 18, 21.1.2014, p. 1) Numai punctul 4 din anexă

Regulamentul (UE) nr. 654/2014 al Parlamentului European și al Consiliului
(JO L 189, 27.6.2014, p. 50) Numai articolul 11

ANEXA II

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 3286/94	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1) teza introductivă și litera (a)
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)
Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf prima parte a tezei introductive	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) teza introductivă
Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf a doua parte a tezei introductive	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) teza introductivă
Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf prima liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) prima liniuță
Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) a doua liniuță
Articolul 2 alineatul (5) primul paragraf a treia liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (i) a treia liniuță
Articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf teza introductivă	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) teza introductivă
Articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) prima liniuță
Articolul 2 alineatul (5) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (e) punctul (ii) a doua liniuță
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f)
Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 2 alineatul (8)	Articolul 2 alineatul (1) litera (g)
Articolele 3-6	Articolele 3-6
Articolul 7 alineatul (1) litera (a)	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1) litera (b)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) litera (c)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf teza introductivă și litera (a)
Articolul 8 alineatul (2) litera (b)	Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf teza introductivă și litera (b)
Articolul 8 alineatul (2) litera (c)	Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf

Regulamentul (CE) nr. 3286/94	Prezentul regulament
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 8 alineatul (4) litera (a)	Articolul 9 alineatul (4) primul paragraf teza introductivă și litera (a)
Articolul 8 alineatul (4) litera (b)	Articolul 9 alineatul (4) primul paragraf teza introductivă și litera (b)
Articolul 8 alineatele (5)-(8)	Articolul 9 alineatele (5)-(8)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2) litera (a)	Articolul 10 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 9 alineatul (2) litera (b)	Articolul 10 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 9 alineatele (3), (4) și (5)	Articolul 10 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2) litera (a)	Articolul 12 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 11 alineatul (2) litera (b)	Articolul 12 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 11 alineatul (2) litera (c)	Articolul 12 alineatul (2) al treilea paragraf
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 12	Articolul 13
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 13a	Articolul 15
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf tezele introductive	Articolul 16 primul paragraftezele introductive
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf prima liniuță	Articolul 16 primul paragraflitera (a)
Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf a doua liniuță	Articolul 16 primul paragraflitera (b)
Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 16 al doilea paragraf
Articolul 15 alineatul (2) prima propoziție	Articolul 17 primul paragraf
Articolul 15 alineatul (2) a doua propoziție	Articolul 17 al doilea paragraf
Articolul 16	Articolul 18
—	Anexa I
—	Anexa II